

Dommeren fremla forsvarens, h.r. advokat H. Hjør Nordt's
brev av 4/2 1948.

For påtalemyndigheten måtte o.m. sakfører Erynjulf Full.

Til stede var videre tiltalte Arthur Qvist og med ham forsvaren
adv. Nordt.

Som toll fungerte sekretar Walter Rotholz.

Fremstod:

Hans Latze, f. 6/6 1908, tidligere formann i SS-Polizeigericht Nord, f. t. i Ski leir, kjent med vitneansvaret
forklarte:

og har tatt 2 juridiske embetseksamener

V. er cand.jur./ i sitt hjemland, og kom til Norge i

mai 1940 i egenkap av SS-dommer og ble straks medlem av SS

und Polizeigericht IX. Reinecke var domstolens sjef, men

v. var formann i de enkelte rettsmøter. Domstolen behandlet

i begynnelsen bare saker mot tyske SS- og politifolk. Domstolens

overordnede var Redis, som var såkalt Gerichtsherr. V. hadde

i stillings medfør tjenstlig forbindelse med Reichskommissariatet

Da Legionen ble opprettet var der fra Redis gitt til-

sagn om at den skulle settes inn i Finland og at front-tjenestens

varighet så vidt han erindrer det skulle være begrenset til

6 måneder, eksklusive utdannelses-tiden. Dette tilsagn var

gitt både til partiet og de enkelte mannskaper i selve kon-

traktformleren. V. har en dommering om at den var gitt til-

sagn om at utdannelsen skulle finne sted i Norge, men han er

ikke sikker på dette. Legionen hadde en legionsstab bestående

av utelukkende norske offiserer, og disse skulle lede avdelingen

både under utdannelsen og under innsatsen ved fronten. Men

det var klart at innsatssted og andre deltaker måtte fast-

settes av den overordnede ledelse på vedkommende frontavsnitt

som ikke var norsk.

Den tjenestetid av 6 måneder som var fastsatt i kontrakten var bestemt med forutsetning om at felt-toget i Russland forholdsvis snart skulle være avsluttet. Da dette imidlertid trakk ut bestemte den tyske ledelse som var Redies og hans underordnede, Obersturmbandführerne Petersen og Leib at tjenestetiden uten videre skulle forlenges og mannskapene nektes dimisjon ! Obersturmbandführer Petersen var Befehlshaber der Waffen SS og i denne egenskap Berater for Legionsstaben og administrativ sjef for Legionen. Han ble i 1942 avløst av Leib som var sjef for Germanische Leitstelle og som fra den tid hadde tilsvarende stilling ved Legionen som tidligere Petersen. Germ. Leitstelle hadde som oppgave hverving av frivillige norske mannskaper og besørget forbindelse mellom Legionen og den tyske ledelse.

Det er vitnet bekjent at tiltalte var major i Legionen og som sådan bar Legionens uniform. Da Legionen gikk i oppløsning ønsket tyskerne å overføre den gjenværende rest av den til Waffen SS, men v. kjenner til at Quist var imot dette. V. tror heller ikke at Quist kommer over i Pansergrenaderregimentet og han har da heller ikke fått gradsbe- tegnelse "Sturmbannführer", som innen dette våpen svarte til hans major-grad. V. erindrer at Quist alltid søkte å holde en utpreget norsk linje og var forlitret over at den avtalte tjenestetid ikke ble overholdt fra tysk side. Han kom derfor i motsetningsforhold til de tyske ledere, Leib, Redies og Himmler, særlig til den første av disse, som krevet Quist degradert eller arrestert. Leib fortalte en gang til vitnet at han hadde vanskeligheter med Quist, som saboterte hvervingen. Leib spurte i denne forbindelse om det var anledning til å angripe Quist ved militær rett, men vitnet svarte at det kunne bare gjøres i tilfelle Quist vegret seg ved å etterkomme en ordre. Leib slo seg ikke til ro med dette, men henvendte seg

Terboven satte seg bestemt imot dette, og forbundet ble
da heller ikke gannet. Grunnen til denne holdning hos de
tyske formoder v. var at de fryktet at en enkelt mann
kunne få hånd over forbundet, hvilket kunne være ^{etterat}
uheldig eller farlig. V. kan tenke seg muligheten av ^{at}
^{var} Quists navn ~~XXXXXX~~ nevnt i denne forbindelse. ble planen
forkastet.

Opplest og vedtatt.

Forsvareren henstillet at Quist nu måtte løslates idet
hovedforhandling er påstevnet ved Eidsivating lagmannsrett
til den 31. mars d.å. Tiltalte trengte å konferere med
sin forsvarer og samle krefter til den påkjennning som en
hovedforhandling er. Dessuten kunne det være ønskelig
at han kunne få se til sitt gårdsbruk i Hannestad og sin
familie, og det er hans hensikt å ta opphold i Hannestad.
Forsvareren kjenner til at det i flere saker som synes
alvorligere enn tiltaltes har vært foretatt løslatelse
for hovedforhandlingen. - Aktor fant ikke å kunne
santynke i at tiltalte ble løslatt, men fant på den annen
side at det utvilsomt var grunner som talte for løslatelse
og ville ikke ha noe vesentlig å innvende mot at det ble
avsagt kjennelse for løslatelse av den kompetente rett.

Dommeren vil forelegge spørsmålet for Lagmanns-
retten som tiltalen er reist for, eller eventuelt avsi
kjennelse i Forhørsretten.

Slutning:

Saken opptas til påkjennelse.